

گفت‌وگو با کاوه اشتهااردی مدیر مسئول روزنامه ایران در سال‌های ۸۵ تا ۹۰: برند، بزرگ‌ترین مزیت «ایران» است

رضوانه رضایی پور

کاوه اشتهااردی، جزو جوان‌ترین مدیران مسئول مؤسسه ایران بود. او از سال ۸۵ تا ۹۰ مدیر مسئولی روزنامه ایران را برعهده داشت و گام‌های مهمی هم برای بهبود وضعیت این رسانه برداشت. اشتهااردی در گپ و گفتی با «ایران»، ۱۳ سال پس از پایان مسئولیتش در این مؤسسه، از اقداماتش می‌گوید و قدم‌هایی که برای بهبود وضعیت «ایران» برداشته است. مشروح این گفت‌وگو را در ادامه می‌خوانید:

ارتباط مستقیم با ایشان، یکی از ویژگی‌هایی بود که شاید در دوره قبل من تنها در یکی دو مقطع تکرار شده بود. البته زمان بعد از خود را اطلاع ندارم. طبق آنچه که ما آسیب‌شناسی کرده‌ایم، این حمایت و ورود رئیس جمهوری در حمایت مستقیم از روزنامه ایران شاید بهترین ویژگی آن روزها بود که از رئیس جمهوری یک حامی برای روزنامه ساخت.

مهم‌ترین ویژگی‌ها و کارهایی که شما در دوره مسئولیت خودتان انجام داده‌اید، بر چه مداری حرکت می‌کرد؟
ما با مشارکت دادن و استفاده کردن از همه ظرفیت‌های مؤسسه ایران در بحث توسعه و افزایش درآمد مؤسسه کار کرده بودیم. یکی از تصمیمات خوبی که در مؤسسه ایران قبل از ما گرفته شده بود که ما هم آن را تقویت کرده و ادامه دادیم، مستقل کردن روزنامه ایران از درآمدهای دولتی و به قول معروف بودجه‌ها بود. ما به این روزنامه به ساختار یک بنگاه خصوصی نگاه می‌کردیم و آنجا را به سمت توسعه درآمد بردیم. سازمان آگهی‌های ایران را تقویت کرده بودیم و بالاخره مؤسسه ایران درآمد بالایی ایجاد می‌کرد. این درآمد بالا به قول معروف در توسعه خود روزنامه به کار می‌رفت.

یکی از خبرهای جنجالی که در آن ایام منتشر شده بود، انحصار آگهی‌های دولتی در روزنامه ایران بود. شما موافق این موضوع بودید؟

ما اصلاً در جریان چنین تصمیمی نبودیم. اصلاً نمی‌دانستیم که چنین کاری را قرار است انجام دهند. ما هم مخالفش بودیم. اتفاقاً همزمان من در مأموریتی در خارج از کشور بودم و پس از آنکه برگشتم، متوجه این موضوع شدم. با آقای رئیس جمهوری و وزیر وقت ارشاد صحبت کردم، هر دو نفر هم از این قضیه ابراز بی‌اطلاعی کردند. بعد که ما پیگیری کردیم، دیدیم متأسفانه یکی از دستگاه‌ها با نگاهی که از دید من غلط بود، چنین مصوبه‌ای را گذرانده بود. اتفاقاً در نگاه آن سیستم هم الزاماً کمک به روزنامه

شما جزو یکی از جوان‌ترین مدیران روزنامه ایران بوده‌اید. از روزهای آغاز به کار خود در روزنامه ایران بگویید.

از روزی که من وارد مؤسسه ایران شدم تا به امروز، حدود ۱۸ سال گذشته است. مهر ۸۵ تا فروردین ۱۳۹۰ در مؤسسه و روزنامه ایران حضور داشتم. البته آن روزی که وارد مؤسسه ایران شدم، ۲۸ سال بیشتر نداشتم. الان یکی از مشکلات من در فضای مجازی این است که هر وقت کسی می‌خواهد سنم را بداند، سرچی می‌زند و ما را همچنان کاوه اشتهااردی ۲۸ ساله، ۲۹ ساله می‌بیند. یعنی دیگر کسی گذشت زمان و ادامه سوابق را نگاه نمی‌کند. بله من آن روزی که وارد مؤسسه شدم، جزو مدیران جوان مؤسسه به شمار می‌آمدم.

در آن ایامی که در مؤسسه ایران حضور داشتید، چه ویژگی خاصی در این روزنامه و مؤسسه برای شما منحصر به فرد و شاخص بود؟

از دید من، اسم و برند روزنامه ایران، شاید خاص‌ترین و ویژه‌ترین امتیاز و سرمایه روزنامه و مؤسسه ایران باشد. واقعاً اسم «ایران» که بر بالای آن مؤسسه و مجموعه است، بزرگترین مزیت برای آن مجموعه به‌شمار می‌آید. بعد از آن نیروی انسانی متخصص و دلسوز که در آن مجموعه هستند، ویژگی این روزنامه را منحصر به فرد می‌کند. زمانی که در دولت وقت، مسئولیت روزنامه را برعهده گرفتیم، شعار ما تحریریه ۷۰ میلیونی بود. می‌گفتیم که همه آحاد مردم می‌توانند به قول معروف عضوی از مجموعه روزنامه ایران باشند.

چه نقاط قوت و ضعفی را در دوره مسئولیت خودتان می‌توانید نام ببرید؟ و اینکه بالاخره اگر دستاوردی بوده و اگر کاری هم شده، چه بوده است؟

علاوه بر برند روزنامه و نیروی انسانی متخصصی که در آن مؤسسه حضور داشته و دارند، حمایت شخص رئیس جمهوری وقت و